

Stilling som Sergent eller Oversergent, søger han helst en privat Virksomhed; da han ved at gaa ind i Stats tjenesten, vil miste sin Pension, saa vil han fortrinnsvis stræbe efter at faae en ikke-statslig Ansettelse. Hvis han nu havde været ansat ved Aarhus—Nyomgaard, ved Randers—Grenaa eller Silkeborg—Herningbanen — det Sidste kunde endda være lidt tvivlsomt efter det eiendommelige Forhold, hvori vi staa til denne Bane — eller ved de sjællandske Jernbaner, var dette Spørgsmaal om Inddragelsen af hans Pension aldeles ikke kommet frem. Hans tidligere militære Dyrighed og de Myndigheder ved Statsbanerne, der have ansat ham, have staaet i den Formening, at der ikke var Noget til Hinder for, at han kunde bevare Pensionen, og kun under den Forudsætning kunde det svære Regning for ham at modtage den Stilling, han har. At han har taget saaledes fejl, var jo endnu ikke Noget, der tilstrækkelig motiverede, at man gjorde Noget for ham, som man ikke vilde gjøre for alle Andre; men nu kommer hertil det yderst Fatale, nemlig det, som er oplyst i Betænkningen, at, efterat han har modtaget denne Plads under Jernbanen, kan han ikke frivillig forlade den uden derved tillige at miste sin Pension. Han er altsaa kommen i en fuldstændig Nottesag og kan slet ikke komme ud af den igjen. Da dette er slet under en seilagtig Forudsætning, er Resultatet for den Paagjældende yderst uheldigt; men endnu uheldigere vilde det ganske vist være, om denne Sags Fremkomst skulde føre til, at han ikke blev hjulpen, medens Andre bleve skadede. Og efter de Udtalelser, der nu ere faldne, skal jeg ikke alene tage Andringsforlaget tilbage, men jeg skal efter den mig af Andrageren givne Bemyndigelse tillige tage selve Andragendet til Thinget tilbage, hvorved jeg antager, at den Følge vil indtræde, som den ærede Minister betegnede, nemlig at Alt, hvad derom er sagt, forsvinder af Verden — eller ialfald af Akterne.

Den første Viceformand (Berg): Andringsforlaget udenfor Betænkningen til dennes Nr. 50 er saaledes taget tilbage. Maa jeg spørge, om Nogen optager det. (Ophold). Da dette ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.

Dinesen: Thinget vil have set, at jeg under Nr. 8 paa Henvisningslisten som Mindretal i Udvalget foreslaar et Andragende fra 5 pensionerede Underofficerer henviset til Finantsmini-

steren. Det er en gammel Sag, som man har andraget om her i Thinget paa egne og Lidelserfællers Vegne, nemlig at opnaa forbedrede Pensionsvilkaar. Deres Forventning om at kunne opnaa en saadan Forbedring opstod, da Rigsbagen i sin Tid, i 1874, vedtog en Forbedring i Underofficerernes Stilling i det Hele og senere vedtog en Forbedring i alle lavere stillede Embedsmænds Lønningsvilkaar. Disse Folk have følt sig meget slet stillede, idet deres Pensionsvilkaar have været høist uheldige, men det har ikke kunnet lykkes at gennemføre denne Sag til Fordel for de Bekommende i de senere Aar, uagtet der i disse er gjort Afstiltigt til Fordel for Andre, der have været stillede paa samme Maade som de her nævnte Bestillingsmænd. Nu vil der vel neppe være nogen Absigt til, at det for Tiden kan opnaas at gjøre Noget for de Paagjældende, da man begynder at gaa tilbage fra at hjælpe saadanne ringere stillede Bestillingsmænd. Det er jo bekjendt, hvorledes et Flertal i Folkethinget har opnaaet at faae gennemført nogen Indskrænkning i Lønningstillaget for visse lavere lønede Embeder og Bestillinger, og naar det er Tilfældet, har jeg ikke noget Haab om at opnaa Noget til Forbedring af deres Vilkaar. Jeg har derfor ønsket at staa alene som Forslagsstiller for at kunne tage Indstillingen under Nr. 8 tilbage, hvilket jeg herved gjør.

Den første Viceformand (Berg): Indstillingen under Nr. 8 er tagen tilbage. Maa jeg spørge, om Nogen optager den? (Ophold.) Den er saaledes bortfalden.

Dinesen: Jeg vil dernæst tillade mig at gjøre to almindelige Bemærkninger. Den ene er i Anledning af de Andragender, der foreligge fra forskjellige Underofficerer, som i sin Tid ere blevne afkedede og derefter ere gaaede ind i forskellige Bestillinger, hvilke Andragender Udvalget foreslaar henvisse til Krigsministeren. Jeg har faaet den Opfattelse, at Krigsbestyrelsen neppe er traadt saa henynsfuldt op overfor disse tidligere Medlemmer af Herrens Underklasser, som den burde. Man har fra Krigsbestyrelsens Side beklaget sig over mangelfuld Tilgang til Underklasserne; men naar denne Beklagelse er rigtig, forekommer det mig, at der i den Kjendsgjerning, at Tilgangen ikke har været god og tilstrækkelig, maatte ligge en Opfordring for Krigsbestyrelsen til at træde noget